

А. П. Стожук

Мельницька Інна Володимирівна

МЕЛЬНИЦЬКА Інна Володимирівна (18. 06. 1925, Харків – 11. 11. 2020, там само) – письменниця, перекладачка. Член НСПУ (1997). Літ. премії ім. Б. Слущкого (2001), ім. Ю. Долгорукого (2006). Учасниця 2-ї світової війни. Закін. Харків. пед. інститут іноз. мов (1949). Викладала англ. мову в цьому інституті (1952–60) та Харків. університеті (1961–98). Дебютувала віршами у г. «Піонерська правда» (1933), перекл. з англ. мови – у ж. «Прапор» (1965). Писала укр. та рос. мовами. Творчості М. притаманне гостре почуття причетності до всього, що коїться довкола, – у минулому й сучасному, великому і малому, у долі однієї людини чи країни. Окремі оповідання та поет. добірки публікувалися у періодиці та колектив. збірках, перекладалися білорус., молдав. та італ. мовами. У її перекл. з англ. мови вийшли твори Дж. Селінджера, В. Сарояна, А. Конан-Дойля, А. Крісті, Р. Макдональда, А. Мілна. Авторка перекл. з білорус., молдав., мордов. мов, а також публікацій з психолінгвістики та теорії худож. перекладу. 2013 у Вінниці вийшла антологія «Сузір'я Інни Мельницької».

Основні твори

Когда не было лета. 1988; Надпись на парашюте. 1995; Опрокинутые облака. 2001; Украинский эшелон. 2008; Страна моего детства. 2011 (усі – Харків).

Рекомендована література

1. Катаева Р. Украинский эшелон // Веч. Харьков. 1996, 24 окт.;
2. Деркач В. Карбований нарис // Березіль. 1997. № 1–2;
3. Цыпин С. Духовный камертон // Веч. Харьков. 1997, 5 авг.

Бібліографічний опис:

Мельницька Інна Володимирівна / А. П. Стожук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-66423>. – Останнє поновлення : 2020.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).